

Z R Z E S Z K A S Z E B S K O

KATOLICKIE PISMO LUDU KASZUBSKIEGO — 3 RAZY TYGODNIOWO

Pomoc zimowa

Druga powojenna akcja Pomocy Zimowej została postanowiona uchwałą Rady Ministrów z dnia 19 września 1946 r.

Okupacja i ostatni rozrachunek z wrogiem pozostawił w przeważnych potłaczach kraju zgłiszczą i gruzy. Gdzie armaty nie zrujnowały dobytek ludzki, tam ustępujący wróg palił i niszczył, mordował. Wysiłek powojenny narodu nie mógł z dnia na dzień poprawiające się życie gospodarcze podnieść do stanu zablizniającego rany. Są miliony dzieci, młodzieży, matek, ojców — starców — miliony obywateli, którym musimy przyjść z pomocą w ciągu zimy. Obok akcji państwowej, wobec ogromu potrzeb i konieczności ulżenia doli tym właśnie, znajdującym się w ciężkiej sytuacji życiowej — potrzebny jest wysiłek, ofiara całego społeczeństwa. Ciężką przeżył wojnę wciąż jeszcze odczuwamy. Rzesze wdów, po zamordowanych, po żołnierzach, sierot, kalek niezdolnych do pracy czekają, wzywają nas do pomocy. Pośpieszmy im z pomocą pieniężną czy to w naturze — pomóżmy im przetrwać zimę!

Najmniejsza choćby ofiara przyczyni się do ulżenia dolę najbiedniejszym. Musimy sobie uświadomić, że ta pomoc ratuje nasz stan biologiczny, pozwoli zdwoić wysiłki ratowania dzieci i młodzieży, przyspiesza reproduktywizację elementu dzisiaj jeszcze nieaktywnego nieprzygotowanego do pracy.

Doświadczenie akcji przeprowadzonej ubiegłej zimy wskazuje, że ofiarność społeczeństwa była duża, że do walki z nędzą i głodem, stanęły w zgodnym wysiłku wszystkie odłamy społeczeństwa, instytucje państwowe, gospodarcze, samorządowe, spółdzielcze, polityczne, kupcy, rzemieślnicy, rolnicy, a na czoło ofiarności wybijał się świat pracy. Mimo ciężkich warunków powojennych w jakich pracowali urzędnicy, robotnicy, mimo niedostatecznych zarobków, okazali oni serce i zrozumienie dla potrzeb rodaków, składając często z głodowych pensji i zarobków 18 milionów zł. Ogólna akcja zeszłoroczna wynosiła z ofiarności społeczeństwa około 140 milionów zł. pozwolito to objąć opieką 887 tys. dzieci, 518 tys. repatriantów ze wschodu, 683 tys. repatriantów ze zachodu, 178 tys. zdemobilizowanych żołnierzy, i ponad 1 mil. 100 tys. pozostałej potrzebującej pomocy ludności.

Pomoc dla dzieci i wielkiej rzeszy biedaków, prawie 3 i pół mil. liczącej odbywało się w pierwszym rzędzie przez odżywianie, w kuchniach dziecięcych i dla dorosłych, których było ponad 1000 w całym kraju, wydawano ciepłe o dużej kaloryczności pożywienie.

Oprócz charakteru charytatywnego akcja pomocy zimowej jest również jednym współczynnikiem, jest cegiełką w odbudowie kraju. Więc mnożmy te cegiełki, by w zbliżającej się już zimie tym więcej nasze chęce, domóstwa objęte były ciepłem katolickiego miłosierdzia, wiarą, że gmach z nich powstały stanie się prawdziwym w odradzającym się w nieustannych wzmaganach życia źródłem naszej radości życiowej, którą zgubiła wojna a zachmurzyły jej następstwa.

Skazańcy norymberscy zawisli na szubienicy

NORYMBERGA. Wyrok norymberski skazujący zbrodniarzy hitlerowskich, głównych przestępców wojennych, został w środę zaraz po północy wykonany.

Egzekucja rozpoczęła się o 1.15 i trwała do 2.45. Na szubienicę wchodzili według kolejności Ribbentrop, Keitel, Kallenbrunner, Rosenberg, Frank, Frick, Streicher, Sauckel, Jodl i Seyss-Inquart.

Hala gimnastyczna więzienia norymberskiego była miejscem stracenia i świadkiem epilogu procesu norymberskiego. Skazani mieli możliwość złożenia ostatniego oświadczenia. Za wyjątkiem Rosenberga, który się załamał, wszyscy skazańcy skorzystali z tego prawa.

Świadkami egzekucji byli: premier Bawarii oraz naczelny prokurator Norymbergi, występujący w charakterze oficjalnym, jako świadczenie narodu niemieckiego. Dokonali oni również autopsji zwłok Hermanna Wilhelm Goeringa.

Ribbentrop oświadczył: „Moim życzeniem jest, aby ostała się jedność niemiecka i nastąpiło porozumienie między wschodem i zachodem”.

Frank uśmiechał się i skończył z słowami modlitwy. Seyss-Inquart oświadczył: „Mam nadzieję, że egzekucja ta jest ostatnim aktem tragedii dziejowej i że nauką z niej będzie panowanie pokoju w świecie”. W Streicherze odezwał się jeszcze Hitler, wołając „Heil Hitler!”

Goering popełnił samobójstwo

Goering uszedł powieszaniu i jak podaje radio brytyjskie, popełnił samobójstwo w celi więziennej przez zażycie tru-

cizny cjanu potasu. We wtorek o godz. 9.45 znajdował się w stanie agonii, tak że przywołany lekarz stwierdził śmierć.

Tajemnicą jest kto dostarczył Goeringowi trucizny. Śledztwo w celu ustalenia w jaki sposób trucizna dostała się do celi więzienia trwa. Goering był bowiem codziennie rewidowany. W celi znaleziono małą kopertę z karteczkami zapisanymi ołówkiem. Jedną była adresowana do komendanta więzienia. Wyniki śledztwa będą przedłożone sojuszniczej radzie kontroli w Berlinie.

Miejsce pochowania

Ciała 10 powieszonych i Goeringa złożono do trumien i wywieziono w kierunku z lotnisk amerykańskich na północny wschód Norymbergi.

Tak skończyli się ludzie, którzy szli przeciw wszelkim prawom i porządkowi Boskiemu i ludzkiemu — sprawiedliwości stało się zadość!

Spandau miejscem uwięzienia

BERLIN (PAP). Oficjalnie donoszą, że 7 niemieckich przestępców wojennych, których w procesie norymberskim skazano na więzienie, odbywać będzie tę karę w Spandau w brytyjskiej strefie Berlina.

Zona Goeringa chce stanąć przed sądem

NORYMBERGA (PAP). Korespondent Reutera odbył rozmowę z Emmą Goering, żoną skazanego na śmierć zbrodniarza. Zaprzeczała ona wiadomościom, jakoby miała ubiegać się o pozwolenie ponownego występowania na scenie jako dawna aktorka.

Pragnie ona natomiast stanąć przed specjalnym sądem denazyfikacyjnym aby wykazać, że „nie ciągnęła korzyści z systemu hitlerowskiego”.

Gen. Eisenhower w Trieście

RZYM. Generał Dwight Eisenhower przybył w środę rano do Triestu. Generał Eisenhower dokonyuje inspekcji amerykańskich sił zbrojnych w Krainie Julijskiej.

Największe zwycięstwo Polski

BELGRAD (PAP). Dziennik „Polityka” w artykule p. t. „Obrońcy Niemiec” pisze m. in.: „Odzyskanie Śląska, Zachodniego Pomorza i wschodnich Prus i wcielenie ich w ramy państwa polskiego oznacza jedno z największych zwycięstw, jakie naród polski osiągnął w swej historii. Nie jest potrzebne podkreślać, w jakiej mierze wzrosło bezpieczeństwo Polski przez przyłączenie pra-

starych Ziemi Piastowskich do państwa polskiego. Górny Śląsk był kuźnią broni niemieckiej, dwa razy wykorzystany dla niszczenia narodów w Europie. Odtąd Górny Śląsk będzie służył narodowi polskiemu, słowiańskim narodom i wszystkim pokój miłującym narodom Europy dla zabezpieczenia pokoju.

Konferencja Pokojowa w Paryżu zakończona

We wtorek o godzinie 15.10 premier Bidault jako gospodarz Konferencji Paryskiej zagał ostatnie posiedzenie. Następnie przewodnictwo objął delegat chiński dr. Quo-Tai-Czu. Przewodniczący zapro-

nował przyjęcie zleceń do 5 traktatów. Zlecenia przyjęto. Delegacja Jugostawii wystosowała list, w którym oświadcza, że nie bierze udziału w ostatnim posiedzeniu Konferencji, gdyż decyzje Konferencji od-

nośnie do Jugostawii uniemożliwiają podpisanie traktatu z Włochami dopóki nie zmieni się punktów spornych.

Oprócz Bidaulta przemawiali jeszcze Byrnes, oświadcza, że wyniki Konferencji są pozytywne, Bevin, Mołotow w swych przemówieniach przyłączyli się do słów uznania dla Konferencji, wypowiedzianych przez Byrnesa.

Premier Bidault podkreśla m. in., że Konferencja pracowała zupełnie jawnie i cały świat wiedział o wszystkich szczegółach jej pracy. Mówca zaznacza, że narody przyjmowały z niepokojem wszelkie objawy rywalizacji w tonie Konferencji, ale właśnie wobec ujawniania się tej rywalizacji Konferencja dowiodła konieczności porozumienia i jedności pomiędzy narodami. Oby ta pierwsza dokonana na tak szeroka skalę próba porozumienia — oświadczył premier Bidault — zrodziła sprawiedliwy i trwały pokój, którego tak pragną narody.

O godzinie 16.23 premier Bidault oznajmił, że Konferencja Paryska została zakończona.

Co ma załatwić Wielka Czwórka?

PARYŻ (PAP). W stadium końcowym opracowania traktatów pokojowych w Nowym Jorku w przyszłym miesiącu, Wielka Czwórka znajdzie się w obliczu rozpatrywania zaleceń, które uzyskały $\frac{2}{3}$ głosów na Konferencji Paryskiej, a które dotyczą następujących spraw:

- 1) statutu wolnego terytorium Triestu;
- 2) wolnej żeglugi na Dunaju oraz propozycji zwołania konferencji państw nadduńskich i mocarstw Wielkiej Czwórki;

Radość życiowa jest jak to słońce. W nędzy przyświecające traci jednak swój blask — nie odczuwamy go, światłości jego nie pojmujemy.

A czas już wyprężyć ramiona zrzucić z siebie bierność, wydrzeć chmurom słońce, które przecież dał nam Bóg, aby poczuć rozkosz tego największego miłosierdzia dla ludzkości.

Jan Rompski.

Liczba żołnierzy polskich w Szkocji

LONDYN (PAP). Sekretarz parlamentarny ministerstwa wojny podał oficjalnie cyfry dotyczące żołnierzy polskich w Szkocji. Ogółem stacjonuje w Szkocji 36.000 żołnierzy polskich. Z tego 16.200 służyło w czasie wojny w armii niemieckiej lub w organizacji Todta. Jedynie 1.334 z tych 16.000 walczyło po stronie aliantów.

Ofiara na Pomoc Zimową

to cegiełka do odbudowy kraju!

